

στιγμὴν ἔμενον οὕτως ἀτενίζοντες ἀλλήλους. Τότε μὲ πνιγερὰν φωνὴν ἡ κυρία ἐφέλλισεν. «Αὐτὸς εἶναι! — ὁ Κλεομένης μου!»

Εἰς ἀπάντησιν ὁ Κλεομένης ἀνεπήδησε καὶ ἐνηγκαλίσθη τὴν λιπόθυμον κυρίαν.

— Μητέρα μου! μητέρα μου! «έτονθόρισε καὶ αὐτὸς πνιγόμενος ἐκ τῆς συγκινήσεως» καὶ οἱ δύο συνέσφιγξαν ἀλλήλους τόσον περιπαθῶς, ὥστε ἡ Φοῖβη ἐφοβήθη μὴ ἡ ἀδύνατος κρασις τῆς Ἀντιγόνης δὲν ἀνθέξῃ εἰς τὴν αἰφνιδιον ταύτην διατάραξιν, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κλεομένην — Πρόσεχε, διότι εἶναι φιλάσθενος.»

Ὁ παῖς ἀμέσως ὑπεβάστασε τὴν λιπόθυμον μητέρα του καὶ θέσας αὐτὴν ἐπὶ ἀνακλιντροῦ, ἐγονυπέτησε νὰ ἀέρισῃ τὸ μέτωπόν της, ὅπερ ἤδη εἶχε γείνει κάτωχρον. Ἡ Φοῖβη ἔτρεξε νὰ φέρῃ βοήθειαν, καὶ ἐπανῆλθεν ἀμέσως μὲ τὴν σύζυγον τοῦ ἱεροκῆρυκος, ἥτις ἔφερε ποτήριον οἴνου. Ὁ Κλεομένης ἠνάγκασε τὴν μητέρα του νὰ πῖῃ ὀλίγον οἶνον, οὕτω δὲ συνῆλθεν αὐτὴ ὀλίγον τι, καὶ βλέπουσα ὅτι καὶ αὐτὸς ἐφαίμετο κουρασμένος, τῷ παρηγγεῖλε νὰ πῖῃ καὶ αὐτός. Ἐπειτα παρατηροῦσα τὴν χωρικήν του ἐνδυμασίαν, ἐσκονισμένην καὶ κηλιδωμένην ἐκ τοῦ ταξειδίου, τὸν προσέβλεψε μὲ βλέμμα ἐρωτηματικόν.

Ὁ Κλεομένης ὁμως, μὴ θέλων νὰ τὴν διαταράξῃ διηγούμενος τὰς περιπετείας του ἀμέσως, ἔπιεν ὀλίγον οἶνον εἰπὼν «Εἶμαι πράγματι κουρασμένος, μητέρα μου, ἦλθον πολλὰ στάδια σήμερον πεζός.»

— Ποῦ — ποῦ εἶναι ἡ Μύρτις μου; ἐπιθύρισε ἡ κυρία.

— Εὐρίσκεται ὑγιής καὶ ἀσφαλής εἰς Ἀθήνας, μητέρα μου, ἀπεκρίθη ὁ παῖς.

Ἡ Ἀντιγόνη ἔμεινε ἐπὶ μίαν στιγμὴν μὲ κλειστὸς ὀφθαλμούς καὶ γλυκὺ μειδίαμα χαρᾶς ἐπὶ τῶν χειλέων της ἔπειτα στρεφομένη πρὸς τὴν Φοῖβην, εἶπε «Δὲν σοὶ εἶπα, ἀδελφὴ Φοῖβη, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ μοὶ ἀπέδιδε πάλιν τὰ τέκνα μου; Ἐπειτα ἀποτεινομένη πρὸς τὴν Κλεομένην, « Ἀλλὰ σύ, υἱέ μου, πῶς ἤξευρες ποῦ νὰ μὲ ἀνεύρης;»

— Ἦλθον βεβαίως νὰ ἀναζητήσω καὶ σὲ εἰς Κόρινθον· ἀλλὰ κυρίως ἦλθον ὡς ἀπεσταλμένος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησίας ὅπως φέρω τὴν εἰδησιν τοῦ διωγμοῦ τῶν χριστιανῶν ἐν Ῥώμῃ.» ἀπεκρίθη ὁ Κλεομένης.

— Ἦλθες ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηνῶν! ἐπανάλαβεν ἡ Ἀντιγόνη ἐκπληκτος, ὡς ἐὰν ἦτο ζαλισμένη. Καὶ πόθεν ἐγνώρισε; τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηνῶν;

— Εἶμαι χριστιανός, εἶμαι μέλος τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν, ἀπήντησεν ὁ Κλεομένης.

Μειδίαμα ἀνεκφράστου χαρᾶς ἐφώτισε τὸ πρόσωπον τῆς Ἀντιγόνης καὶ δάκρυα ἀγαλλιᾶσεως ἐξεχύθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Ἐπὶ τέλους ἐπιθύρισε, «Καὶ ἡ μικρὰ του Μύρτις;»

— Εἶναι καὶ αὐτὴ Χριστιανή.

— Ὡ ἀδελφὴ Φοῖβη, ἀνεφώνησεν ἡ Ἀντιγόνη, δόξασον τὸν Θεὸν ἐκ μέρους μου, διότι ἐγὼ δὲν εὐρίσκω λέξεις. Καὶ οἱ παριστάμενοι ἐφοβήθησαν μήπως ἡ αἰφνιδία καὶ μεγάλη αὐτὴ χαρὰ συντρίψῃ τὰς ἀσθενεῖς της δυνάμεις, καὶ ἔστειλαν ἀμέσως νὰ καλέσουν ἰατρόν.

(Ἀκολουθεῖ.)

### Ἡ ΓΥΝΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΒΟΑΜ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΑΧΙΑ.

« Σὺ λοιπὸν σηκωθεῖσα ἔπαγε εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἐνῶ δὲ οἱ πόδες σου ἐμβαίουν εἰς τὴν πόλιν, τὸ παιδίον θέλει ἀποθάνει.» (Α'. Βασιλέων ιδ'. 12).

Ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μαθάνομεν ὅτι ὁ Ἱεροβοὰμ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν 10 φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπεστάτησεν ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ῥοβοὰμ υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος καὶ ἱδρυσεν ἰδιαίτερον βασίλειον, τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ.

Διὰ νὰ μὴ ἀναβῆν ὁ δ' λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὰς ὁρισμένας ἑορτὰς καὶ ἰδίως τὸ Πάσχα καὶ οὕτω μὲ τὸν καιρὸν ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ῥοβοὰμ, ὅστις ἐβασίλευεν ἐπὶ τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Βενιαμίν, διέταξε νὰ κατασκευασθῶσιν δύο χρυσοὶ μόσχοι, καὶ τὸν μὲν ἕνα τούτων ἐστῆσαν ἐν Βαιθῆλ, τὸν δ' ἄλλον ἐν Δάν, καὶ διέταξε πάντα τὸν λαόν, λέγων, Ἰδοὺ οἱ Θεοὶ σας, οἵτινες σὰς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Πορεύεσθε εἰς τὰ μέρη ταῦτα καὶ λατρεύετε αὐτούς. Καὶ ἐκτίσεν οἴκους ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους καὶ ἔκαμεν ἱερεῖς ἐκ τῶν ἐσχατῶν τοῦ λαοῦ, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευί. Ἐκαμὲν προσέτι ἑορτήν, ὅμοιαν μὲ τὴν Σκηνοπηγίαν, ἥτις ἐωρτάζετο ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀναλαβὼν χρεῖν ἱερέως, ἐνῶ δὲν ἦτο ἐξ ἱερατικοῦ γένους, ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον διὰ νὰ θυμιάσῃ.

Ἐνῶ δὲ ἴστατο ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἦλθεν ἀνθρώπος τοῦ Θεοῦ προφήτης ἐξ Ἰούδα εἰς Βαιθῆλ καὶ ἐφώνησε πρὸς τὸ θυσιαστήριον μὲ λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπε. «Θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, οὕτω λέγει Κύριος, Ἰδοὺ υἱὸς θέλει γεννηθῆ εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ θέλει θυσιάσει ἐπάνω σου τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων, τοὺς θυμιάζοντας ἐπὶ σὲ καὶ ὅσα θέλουσι καυθῆ ἐπάνω σου.» καὶ πρὸς κύρωσιν τῶν λόγων του διέταξε νὰ σχισθῇ καὶ ἐσχίσθη τὸ θυσιαστήριον.

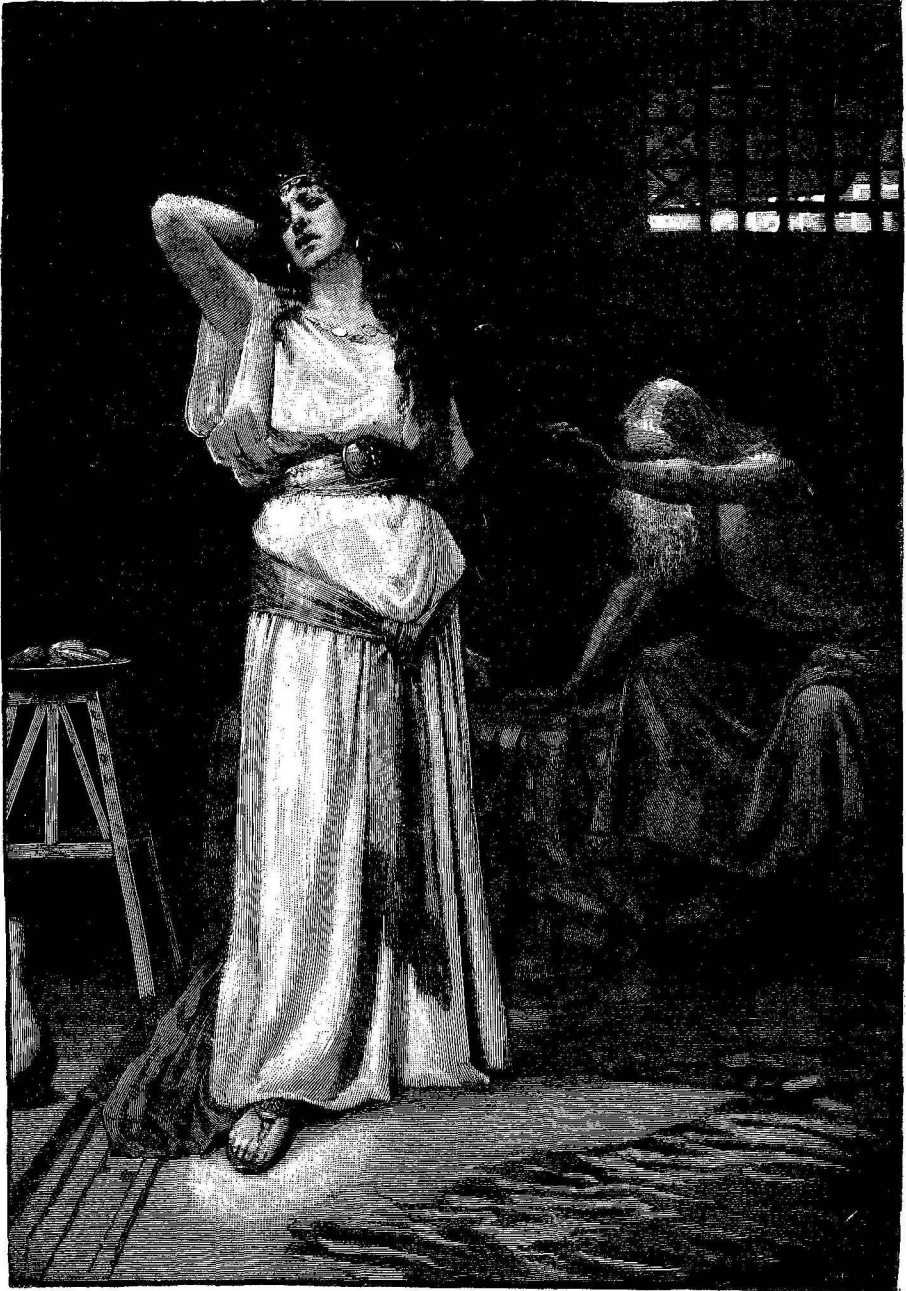
Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἱεροβοὰμ, ἐξήπλωσε τὴν χεῖρά του διὰ νὰ συλλάβῃ τὸν προφήτην ἀλλ' ἐξήρανη ἡ χεῖρ του. Τοῦτο παθὼν ὁ Ἱεροβοὰμ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ τὸν θεραπεύσῃ, ὅπερ ἐκεῖνος ἐπραξε.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἱεροβοὰμ ἠσθένησε βαρέως, ὁ δὲ πατὴρ του διέταξε τὴν βασίλισσαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν προφήτην Ἀχιά, ὅστις τῷ εἶχε προείπει ὅτι ἤθελε βασιλεύσει ἐπὶ τὸν Ἰούδα, «καὶ αὐτὸς θέλει σὲ φανερώσει, εἶπε, τί θέλει γείνει εἰς τὸ παιδίον.»

Ἐσκόπησεν λοιπὸν ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοὰμ καὶ

ἦλθεν εἰς τὸν προφήτην Ἀχιά εἰς Σηλώ, καὶ μολονότι εἶχε μετασχηματισθῆ διὰ νὰ μὴ τὴν ἀναγνωρίσῃ, ὁ προφήτης, καίτοι τυφλὸς ἐνῶ ἡ γυνὴ εἰσῆρχετο εἰς τὴν θύραν, εἶπεν εἰς αὐτήν, εἰσελάθε, γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ, διὰτὶ προσποιεῖσαι,

κώθητι, ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἐνῶ δὲ οἱ πόδες σου ἐμβαίνουν εἰς τὴν πόλιν, τὸ παιδίον θέλει ἀποθάνει, καὶ θέλουν πενθήσει αὐτὸ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ καὶ αὐτὸ μόνον ἐκ τοῦ Ἱεροβοάμ θέλει ταφῆ, διότι εὖρον καλὸν ἐν αὐτῷ.»



Ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ καὶ ὁ προφήτης Ἀχιά.

ὅτι εἶσαι ἄλλη; Ὑπαγε καὶ εἶπε εἰς τὸν Ἱεροβοάμ. Ἐπειδὴ ἐγὼ σὲ ἐνύψωσα καὶ σὲ κατέστρεψα ἡγεμόνα ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ, σὺ δὲ ὑπῆγες καὶ ἔκαμες εἰς σεαυτὸν ἄλλους θεοὺς καὶ χωνευτὰ εἰδῶλα, διὰ νὰ μὲ παροργίσῃς καὶ μὲ ἀπέρριψες ὀπίσω τῆς ῥάχεώς σου, διὰ τοῦτο ἐγὼ θέλω ἀφαινεῖν τὸ σπέρμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Σπ-

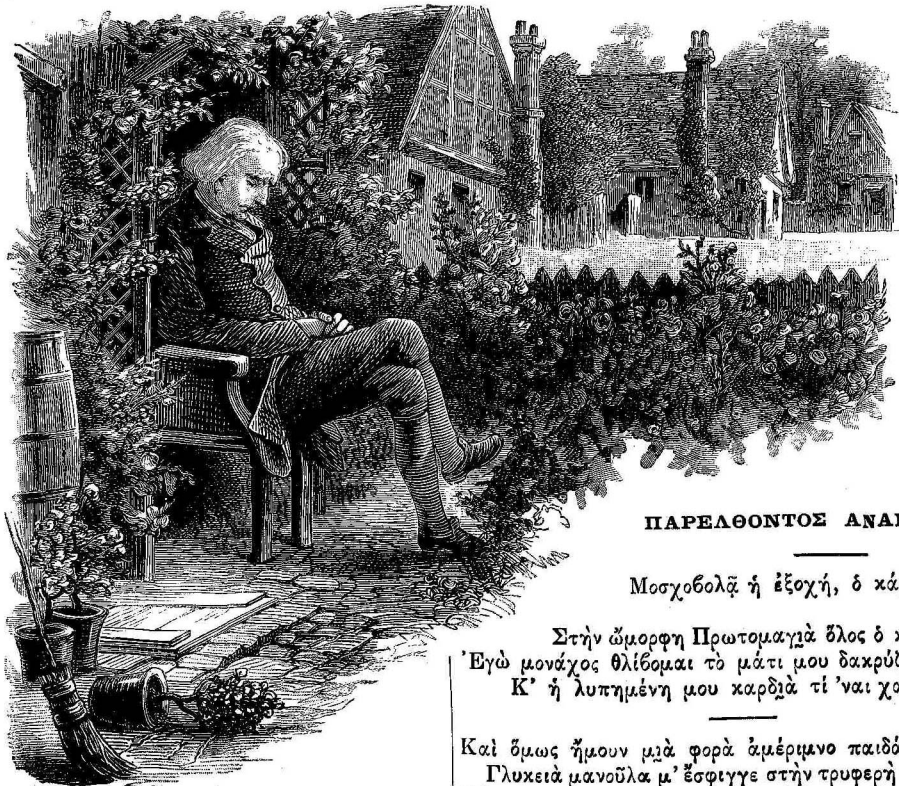
Καὶ τῷ ὄντι ἐνῶ ἡ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ εἰσῆρχετο εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως τὸ παιδίον ἀπέθανε, κατὰ τὸν λόγον τοῦ προφήτου Ἀχιά. Ἐβασίλευσε δὲ ὁ Ἱεροβοάμ 22 ἔτη καὶ ἀπέθανε, διεδέχθη δ' αὐτὸν ὁ υἱὸς του Ναβὰδ, ἀλλ' εἰς τὸ δεῦτερον ἔτος τῆς βασιλείας του ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Βαασά αὐτὸς καὶ ὅλος ὁ οἶκός του, ὥστε δὲν

ἀπέμεινεν ἐξ αὐτοῦ οὐδεὶς. Οὕτως ἐπληρώθη καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἀχιά.  
 Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη ὄλων ὁδοὶ πολιτεύονται ἐναντίον τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, εἴτε ἀρχόντες εἶναι εἴτε ἀρχόμενοι, διότι οὔτε θρόνος, οὔτε οἶκος δύναται νὰ ἦναι στερεός, εἰμὴ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου.

**ΠΟΙΚΙΛΑ.**

— Ἀξιομνημόνευτον χριστιανικὸν παράδειγμα. Οἱ χριστιανοὶ τῆς νήσου Κεϋλάνης ἔχουσιν εἰς ἐνέργειαν 4 μεθόδους εἰς ὑποστήριξιν τοῦ Εὐαγγελίου. Δίδουσι—1) τὸ

Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Σώλσβουρς εἶναι ὄχι μόνον δεξιὸς πολιτικὸς, ἀλλὰ καὶ διακεκριμένος ἐπιστήμων. Εἰς ἀνάγνωσμά τι, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἐνώπιον τῆς Χημικῆς Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου, εἶπεν: Ἡ Ἀστρονομία εἶναι κατὰ μέγαν βαθμὸν, ἡ ἐπιστήμη τῶν πραγμάτων, ὅπως ταῦτα πιθανὸν εἶναι. Ἡ Γεωλογία ἀπ' ἐναντίας εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῶν πραγμάτων, ὅπως πιθανὸν ἦσαν καὶ ἡ χημεία εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῶν πραγμάτων ὅπως πράγματι ἤδη εἶναι. «Εἰς ταῦτα δὲ προσθέτει τὸ περιοδικὸν «Ὁ Ἠλεκτρικὸς Μηχανικός», ἐφημερίδι) ὅτι ὁ Ἠλεκτρισμὸς εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῶν πραγμάτων, ὅπως πιθανῶς θέλουσιν εἶσθαι.»  
 — Ἡ Δανιμαρκία ἔχει ὠραῖον σύστημα ἀγαθοεργίας, διὰ τοῦ ὁποῖου οἱ ἐντιμοὶ ἐξηκοτοντοῦται πτωχοὶ ἐκασφαλίζονται ἀπὸ τῆς πενίας. Ὑποτίθεται ὅτι οἱ τοιοῦτοι πάντοτε ἐπλήρωσαν τοὺς φόρους τῶν.



**ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ.**

Μοσχολοῶ ἡ ἐξοχή, ὁ κάμπος πρασι-  
 νίζει

Στὴν ὠμορφη Πρωτομαγιά ὁλος ὁ κόσμος χαίρει  
 Ἐγὼ μονάχος θλίβομαι τὸ μάτι μου δακρῦζει  
 Κ' ἡ λυπημένη μου καρδιά τί ναι χαρὰ δὲν ξέρει.

Καὶ ὅμως ἤμουν μιὰ φορὰ ἀμέριμνο παιδάκι,  
 Γλυκεῖα μανοῦλα μ' ἐσφιγγε στὴν τρυφερὴ ἀγκαλιά της  
 Σὶν ὠμορφο μ' ἀνάστανε τῆς γάστρας λουλουδάκι  
 Καὶ μὲ τὰ χάδια μ' ἔτρεφε μὲ τὰ θερμὰ φιλιὰ της.

Ἀχ, ἡ στοργὴ της ἦτανε ἀτίμητη γιὰ μένα  
 Ἦτανε θεῖος ὁδηγός, φύλακας ἄγγελός μου.  
 Ἀκόμη ναι τὰ λόγια της στὰ στήθη μου γραμμένα,  
 Καὶ μὲ λαχτάρω στρέφεται σ' αὐτὴν ὁ λογισμὸς μου.

Μ' ἀλλοίμονο! τὴν ἔχασα κ' ἔκτοτε. . . συμφορὰ μου!  
 Ἄργισ' ἡ πάλη τῆς ζωῆς, τὰ βάσσα, οἱ πόνοι  
 Μαζὺ μὲ τὴ μανοῦλα μου ἐπέταξε' ἡ χαρὰ μου  
 Καὶ μαραμμένοι πέρασαν τῆς νεότητος μου οἱ χρόνοι.

Πολλὰ ὑπέφερα, πολλὰ καλὰ τὸν κόσμον εἶδα  
 Στὸ δρόμο μου ἀπάντησα τὸ φθὸνο τὴν κακία.  
 Πικρὴ χαρὰ δοξίμασα καὶ ψεύτικη ἐλπίδα  
 Καὶ μοναχὴ παρηγοριὰ εὗρηκα τὴ θρησκεία.

δέκατον τῶν εἰσοδημάτων τῶν. 2) Τὸ πρῶτον ἐνὸς Κοκκοκάρου δένδρου, ὅπερ ἀφιερῶσι πρὸς φιλανθρώπους σκοποῦς. 3) Τὸ πρῶτον τοῦ κόπου ὀρισμένου καιροῦ πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ 4) Μίαν χεριὰν ὀρύξης ἀπὸ πᾶν φαγητόν!  
 — Ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, ὡς καὶ ἄλλων μετάλλων εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἶναι ὑπερβολικὴ. Οὕτω τοῦ μὲν χρυσοῦ ἦτο κατὰ τὸ π. ἔτος 1629000 οὐγγίων, τοῦ δὲ ἀργύρου 58 ἑκατ.  
 — Ἡ περὶ μεγάλου ἀνδρός ἰδέα τοῦ Κινέζου Μεν-κίου. Χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ. « Νὰ κατοικήῃ ἐν ἀγάπῃ, ἥτις εἶνε ἡ εὐρύχωρος οἰκία τοῦ κόσμου. Νὰ ἴσταται ἐν πτωχίᾳ, ἥτις εἶνε ἡ ὀρθὴ ἔδρα τοῦ κόσμου, καὶ νὰ περιπατῇ ἐν δικαιοσύνῃ, ὅπερ εἶναι ἡ μεγάλη ὁδὸς τοῦ κόσμου. Ὅταν ἀποκτήσῃ τὴν θέσιν ἢ ἐπιθμεί, νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰς ἀρχὰς του διὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ, καὶ ὅταν ψευσθῇ εἰς τὰς ἐλπίδας του τοῦ νὰ ἀγαθοποιῇ τὸν λαόν, νὰ ἐξακολουθῇ τὰς ἀρχὰς του καθ' ἑαυτόν. Νὰ ἦναι ἀνώτερος τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν τιμῶν, καὶ ν' ἀγωνίζεται νὰ ὀδηγῇ εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τοὺς παρελελυμένους, καὶ τοὺς καταβεβλημένους ὑπὸ τῆς πτωχείας καὶ τῆς ἀθλιότητος.